

č. j.¹

ROZSUDEK²

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní (Obvodní) soud v rozhodl samosoudcem / v senátu složeném z předsedy senátu..... a soudci....., v hlavním líčení konaném dne v³

takto :

Obžalovaný⁴

.....,

narozený dne v, povoláním....., trvale bytem

¹ Číslo jednací se skládá ze spisové značky soudu a čísla za pomlčkou, které se označuje číslo listu (tj. strany) ve spise, na kterém je rozsudek obsažen. Policejní orgán, státní zastupitelství i soudy používají odlišné spisové značky.

² Článek 40 odst. 1 Listiny základních práv a svobod stanoví, že o vině a trestu může rozhodnout pouze soud. Rozhodnutí soudu označujeme jako rozsudek, vedle toho může soud rozhodovat také tzv. usnesením. Rozhodnutí ve formě usnesení se zpravidla používá pro rozhodnutí menší důležitosti, např. pro rozhodnutí o přiznání svědečného, znalečném atd. Rozhodnutí Ústavního soudu ČR se nazývají nálezy.

³ Rozsudek musí po úvodních slovech „*Jménem republiky*“ obsahovat označení soudu, o jehož rozhodnutí jde, jména i příjmení soudců, kteří se na rozhodnutí podíleli, den a místo vyhlášení rozsudku

⁴ Obžalovaný, kterého se rozhodnutí soudu týká, musí být v rozsudku přesně specifikován, uvede se zejména jméno a příjmení obžalovaného, datum a místo jeho narození, včetně národnosti, pokud je obviněný jiné národnosti než české. Dále je třeba uvést povolání, kterým se obžalovaný živí, příp. uvést, že se jedná o starobního/invalidního důchodce, osobu bez zaměstnání, toho času na rodičovské dovolené apod. Dále se k osobě obžalovaného uvádí údaj o jeho trvalém pobytu, případně místo jeho současného pobytu, je-li odlišné, a to formulací „*toho času bytem*“, pokud je obviněný v době rozhodnutí soudu ve výkonu trestu odnětí svobody, uvede se i tato skutečnost.

u z n á v á s e v i n n ý m,

že

(popis skutku)

Popis skutku je slovním popsáním děje, jednání, kterým se obžalovaný dopustil trestného činu, případně více trestných činů. Popis děje musí být výstižný, jasně formulovaný a logicky uspořádaný. Popis skutku se může v určitých směrech odchylovat od formulace skutku, tak jak byl popsán v obžalobě, neboť na základě dokazování v hlavním líčení může dojít k upřesnění určitých skutečností, např. upřesnění doby a místa spáchání trestného činu, výše způsobené škody apod. Soud však může rozhodnout pouze o skutku, pro který byla podána obžaloba, jde o základní zásadu trestního řízení nazývanou zásada obžalovací, tzn., pokud by určitý skutek, resp. dílčí útok, nebyl v obžalobě uveden a vyšel najevo až v průběhu hlavního líčení, nemůže o něm soud rozhodnout na podkladě téže obžaloby.

tedy :

(právní věta)

Právní věta je vyjádřením skutku v právních pojmech a institutech tak, jak je uvedeno v příslušném ustanovení zákona k danému trestnému činu. Jde v podstatě o převedení popisu skutku do jemu odpovídající právní formulace konkrétního trestného činu.

Jak jsme si uvedli výše, soud může rozhodnout pouze o skutku uvedeném v obžalobě, není však vázán právní kvalifikací uvedenou v obžalobě. Soud tedy může spatřovat ve skutku jiný trestný čin než obžaloba (např. usoudí, že obžalovaný neměl v úmyslu poškozeného úmyslu usmrtit, ale pouze mu způsobit újmu na zdraví, na místo trestného činu vraždy dle § 140 trestního zákoníku kvalifikuje skutek jako těžké ublížení na zdraví s následkem smrti dle § 145 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku).

č í m ž s p á c h a l

.....
(Uvede se název trestného činu včetně čísla paragrafu, odstavce, příp. písmene a rozliší se, zda se jedná o přečin/ zločin či zvlášť závažný zločin (viz § 14 trestního zákoníku).

např. přečin krádeže dle § 205 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku

zvlášť závažný zločin loupeže dle § 173 odst. 1 trestního zákoníku

a o d s u z u j e s e

k.....

Odsuzující rozsudek musí obsahovat výrok o trestu s uvedením zákonných ustanovení, podle nichž byl trest vyměřen.

Odsouzenému se uloží některý z trestů vypočtených v trestním zákoníku: trest odnětí svobody, podmíněně odložený trest odnětí svobody, domácí vězení, obecně prospěšné práce, zákaz činnosti, zákaz vstupu na sportovní, kulturní a jiné společenské akce, zákaz pobytu, zákaz činnosti, peněžitý trest, trest propadnutí majetku, propadnutí věci nebo jiné majetkové hodnoty, vyhoštění, ztráta vojenské hodnosti, ztráta čestných titulů a vyznamenání.

Lze uložit i více trestů vedle sebe, pokud to odůvodňuje povaha a závažnost trestného činu.

Vedle trestu, případně na místo trestu (např. je-li pachatelem osoba nepřičetná a tedy trestně neodpovědná) lze uložit i takzvaná ochranná opatření: ochranné léčení, zabezpečovací detenci, ochrannou výchovu (je-li odsouzený mladistvý) a zabránění věci nebo jiné majetkové hodnoty (např. nástroje použité ke spáchání trestného činu nebo výnosy z něj). Na rozdíl od trestu účelem ochranného opatření primárně není pachatele potrestat, nýbrž má léčebný, terapeutický resp. ochranný účel. Ochranná opatření lze uložit i pachateli, který není trestně odpovědný, v případě zabránění věci nebo jiné majetkové hodnoty kterékoli osobě, pokud jde o věc ohrožující bezpečnost lidí nebo majetku, anebo hrozí nebezpečí, že bude užita k trestné činnosti. Stejně tak lze zabrat věc, která je výnosem z trestné činnosti, byť nikoli bezprostředním.

Ochranné léčení lze rozlišit na protialkoholní, protitoxikomanické, psychiatrické a sexuologické. Je vykonáváno buď v ambulantní formě, kdy odsouzený pravidelně dochází k lékaři nebo může být soudem nařízen výkon ústavní formou, kdy je odsouzený umístěn do ústavního zařízení, např. do psychiatrické léčebny.

Zabezpečovací detence je určena pro osoby extrémně nebezpečné, u nichž by uložení ochranného léčení nepostačovalo k dostatečné ochraně společnosti. Výkon probíhá v tzv. detenčních zařízeních. V současné době jsou tato zařízení v České republice dvě. Detenční zařízení jsou daleko přísněji střežena ve srovnání se zařízeními pro výkon ochranného léčení.

Pro ochranné léčení i zabezpečovací detenci je typické, že trvají, dokud neskončí jejich účel. Pokud tedy soud v rozsudku ukládá ochranné léčení nebo zabezpečovací detenci, nevymezuje, jak dlouho bude trvat. Avšak soud má povinnost v určitých lhůtách přezkoumat, zda stále existují důvody, pro které byla tato opatření uložena.

Ochrannou výchovu lze uložit pouze mladistvému pachateli, a to v situaci, kdy se vyskytl problém s jeho výchovou, např. z důvodu zanedbávání jeho dosavadní výchovy, nevhodného prostředí, ve kterém žije atp. Mladistvý pachatel je umístěn do tzv. výchovného zařízení, typicky do výchovného ústavu, kde může setrvat nejvýše do 18, popř. 19 let.

Byl-li uložen nepodmíněný trest odnětí svobody, musí rozsudek obsahovat také výrok o způsobu výkonu tohoto trestu, tedy v jakém typu věznice (odstupňováno dle přísnosti režimu vězení: s dohledem, dozorem, ostrahou, zvýšenou ostrahou) se bude trest vykonávat.

Byl-li odsouzenému uložen trest odnětí svobody nepřevyšující 3 roky, lze jeho výkon podmíněně odložit. V takovém případě soud odloží výkon trestu odnětí svobody na zkušební dobu jeden rok až 5 let, současně může nad odsouzeným vyslovit dohled probačního úředníka, ke kterému odsouzený pravidelně dochází a mimo jiné dohlíží na to, že odsouzený vede řádný život, dodržuje omezení uložená soudem (např. snaží se uhradit způsobenou škodu, neužívá alkohol, drogy, nestýká se s určitými osobami nebo nezdržuje se na určitých místech...atd.). Odsouzený má povinnost informovat probačního úředníka o svém pobytu, zaměstnání, zdroji obživy atd.

Podmínky pro uložení jednotlivých trestů obsahuje trestní zákoník v § 55 a následujících trestního zákoníku.

O d ů v o d n ě n í :

„Dokazováním v hlavním líčení byly zjištěny následující skutečnosti:“

následuje popis skutku, tak jak vyplynul z dokazování v hlavním líčení. Soud musí odůvodnit

- 1. otázku viny - ke kterým důkazům přihlédl a proč, které důkazy naopak soud nepřesvědčily a proč*
- 2. kvalifikaci trestného činu - proč si myslí, že jednání obžalovaného (skutek) je právě oním trestným činem*
- 3. druh a výše trestu - z hlediska závažnosti trestného činu a jeho společenské škodlivosti, může přihlídnout i k osobním, výtěžkovým, majetkovým, zdravotním poměrům obžalovaného...*
- 4. další výroky pojaté do výrokové části rozsudku*

V odůvodnění soud stručně vyloží, které skutečnosti vzal za prokázané a o které důkazy své závěry opřel a jakými úvahami se řídil při hodnocení provedených důkazů, zejména pokud si vzájemně odporují. Z odůvodnění musí být patrné, jak se soud vypořádal s obhajobou, proč nevyhověl návrhům na provedení dalších důkazů a jakými právními úvahami se řídil, když posuzoval prokázané skutečnosti podle příslušných ustanovení zákona v otázce viny a trestu. Při odůvodnění uloženého trestu uvede, jakými úvahami byl veden při ukládání trestu, jak posoudil povahu a závažnost trestného činu z hlediska významu konkrétního chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobu provedení činu a jeho následků, okolností, za kterých byl čin spáchán, osoby pachatele, míry jeho zavinění a jeho pohnutky, záměru nebo cíle, jakož i polehčujících a přitěžujících okolností, doby, která uplynula od spáchání trestného činu, případné změny situace a délky trestního řízení, trvalo-li nepřiměřeně dlouhou dobu, při zvážení složitosti věci, postupu orgánů činných v trestním řízení, významu řízení pro pachatele a jeho chování, kterým přispěl k průtahům v řízení. Soud též uvede, jak přihlédl k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům pachatele, k jeho dosavadnímu způsobu života, k chování pachatele po činu, zejména k jeho případné snaze nahradit škodu či jiné škodlivé následky činu. Soud musí odůvodnit a vyjádřit se ke každému výroku, který vynesl, tedy jak k výroku o vině, tak k výroku o trestu, případně ochranném opatření, zařazení do určitého typu věznice, výroku o náhradě škody, byla – li odsouzenému uložena povinnost nahradit škodu.

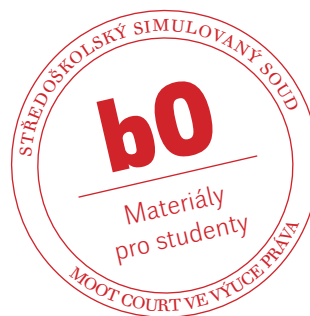
Poučení :⁵ Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů od doručení opisu rozsudku ke Krajskému (Městskému) soudu v..... prostřednictvím soudu zdejšího.

V dne.....

.....
podpis soudce

⁵ Součástí rozsudku je i poučení o možnosti podat opravný prostředek. Opravným prostředkem proti rozsudku je odvolání. Lhůta pro podání odvolání je 8 dní. Lhůta pro podání odvolání počíná běžet až od okamžiku doručení opisu rozsudku. Rozsudek v písemné podobě musí být vyhotoven a předán k doručení nejpozději zpravidla do 5 pracovních dnů, pro složitost věci lze lhůtu prodloužit.

Strany se však po vynesení rozsudku a jeho odůvodnění mohou do protokolu vyjádřit, zda podávají opravný prostředek, nebo se tohoto práva vzdávají, popř. si ponechávají lhůtu pro podání odvolání. Pokud se strany vzdají práva na odvolání, může soudce se souhlasem stran vyhotovit tzv. zjednodušený rozsudek, neobsahující odůvodnění.

č. j.

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní (Obvodní) soud v rozhodl samosoudcem / v senátu složeném z předsedy senátu..... a soudci....., v hlavním líčení konaném dne v

takto :

Obžalovaný

.....,

narozený dne v, povoláním....., trvale bytem

z p r o š ť u j e s e

podle § 226 písm. e) trestního řádu obžaloby státního zástupce Okresního státního zastupitelství ve ze dne, sp. zn., pro skutek který měl spáchat tím,

že

(popis skutku tak, jak byl popsán v obžalobě)

tedy :

(právní věta dle obžaloby)

č í m ž m ě l s p á c h a t

.....
(*trestný čin, trestné činy, které ve skutku spatřovala obžaloba*)

neboť

.....
(*Uvede se důvod, pro který se obžalovaný obžaloby zprošťuje.*)

Soud zproští obžalovaného obžaloby, jestliže na základě důkazů předložených v hlavním líčení

a) nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž je obžalovaný stíhán, (v hlavním líčení se vůbec nepodaří prokázat, že se žalovaný skutek udál, např. došlo k uvedení nepravdivých údajů při sjednávání úvěrové smlouvy)

b) v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem, (provedenými důkazy dojde soud k závěru, že skutek popsany v obžalobě nenaplnuje znaky trestného činu, ale například přestupku nebo nejde o jednání žádným způsobem delikventní; např. je-li obžalovaný stíhán pro trestný čin ublížení na zdraví, může vyjít v hlavním líčení najevo, že újma způsobená poškozenému nebyla takové intenzity, aby ji bylo možno kvalifikovat jako trestný čin; v takovém případě soud postoupí věc správnímu orgánu s podezřením, že došlo ke spáchání přestupku)

c) nebylo prokázáno, že tento skutek spáchal obžalovaný, (důkazy provedenými v hlavním líčení se státnímu zástupci nepodařilo prokázat, že skutek popsany v obžalobě spáchal obžalovaný, na tomto místě je třeba připomenout zásadu trestního práva *in dubio pro reo*, tedy v pochybnostech ve prospěch; v případě, že po provedení důkazů v hlavním líčení zůstanou o vině obžalovaného důvodného pochybnosti, musí být obžaloby soudem zproštěn)

d) obžalovaný není pro nepřičetnost trestně odpovědný, nebo (soud v hlavním líčení zjistil, že obžalovaný v době spáchání trestného činu trpěl duševní poruchou, pro kterou nemohl rozpoznat, že jeho jednání je protiprávní nebo toto své jednání ovládnout)

e) trestnost činu zanikla. (trestnost činu může zaniknout např. promlčením, tzn., že od doby spáchání trestného činu uplynula určitá doba; dále může trestnost činu zaniknout například účinnou lítostí u několika vybraných trestných činů, jedním z nich je trestný čin zanedbání povinné výživy dle § 196 trestního zákoníku.)

Poučení :Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů od doručení opisu rozsudku ke Krajskému (Městskému) soudu v..... prostřednictvím soudu zdejšího. ¹

¹Možnost podat odvolání je zachována obžalovanému i v případě vydání zprošťujícího rozsudku. Obžalovaný však může podat odvolání jen tehdy, pokud byl zproštěn z některého důvodu uvedeného v § 226, který je pro něho méně příznivý než jiný důvod tam uvedený, např. soud zprostil obžalovaného obžaloby z důvodu, že trestnost činu zanikla, obžalovaný však svým podaným odvoláním zamýšlí dosáhnout zprošťujícího výroku, z důvodu, že nebylo prokázáno, že skutek spáchal obžalovaný.